

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenței

- Anularea deciziei Tribunalului de Primă Instanță în măsura în care a apreciat că, în speță, Camera întâi de recurs a OAPI nu a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ prin adoptarea Deciziei din 4 mai 2006 (cauza R 1463/2005-1) în partea care aceasta privește înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasa 18 „Piele și imitații de piele, produse din aceste materiale necuprinse în alte clase; piei de animale; cufere și valize; umbrele, umbrele de soare și bastoane; bice și articole de șelărie” și din clasa 25 „Îmbrăcăminte, încălțăminte, pălării”;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul privind marca comunitară și a articolului 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, astfel cum a fost revizuită și modificată ⁽²⁾. Acest motiv se întemeiază, în mod esențial, pe patru argumente.

Prin intermediul primului argument, recurenta invocă faptul că hotărârea atacată a ignorat relevanța funcției esențiale a unei embleme de stat pentru aprecierea sferei de protecție a unei embleme. O emblemă de stat ar trimite într-adevăr la simboluri ale identității și suveranității unui stat, concepute în conformitate cu un limbaj artistic și cu o știință foarte precisă, referitoare la steme. În orice caz, nu s-ar putea așadar respinge înregistrarea unei embleme ca marcă sau ca element al unei mărci decât dacă aceasta este susceptibilă să aducă atingere identității sau suveranității unui stat. În schimb, simpla preluare a unui semn similar cu o emblemă de stat care nu prezintă sau care prezintă puține caracteristici heraldice ca element al unei mărci nu ar fi de natură să afecteze funcția esențială a acestei embleme.

Prin intermediul celui de al doilea argument, recurenta invocă faptul că Tribunalul a ignorat relevanța caracteristicilor heraldice ale unei embleme de stat, apreciind că sunt posibile mai multe interpretări artistice ale uneia și aceleași embleme pornind de la aceeași descriere heraldică. Potrivit recurenței, articolul 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris și noțiunea „imitația oricăror semne heraldice” ar urmări într-adevăr să protejeze nu simbolul ca atare, ci o interpretare artistică foarte precisă sau o operă grafică specifică, care rezultă din punerea în aplicare a normelor care guvernează arta și știința heraldică.

Prin intermediul celui de al treilea argument, recurenta contestă hotărârea atacată pentru faptul de a fi ignorat domeniul de aplicare al noțiunii „imitație heraldică” și, prin aceasta, de a fi consacrat o interpretare a Regulamentului privind marca comunitară și a Convenției de la Paris care ar conferi statelor membre în cauză un monopol cvasi absolut asupra semnelor care nu prezintă caracteristici heraldice sau nu au caracteristici heraldice foarte marcate prin raportare la înregistrarea sau utilizarea acestora ca element al unei mărci.

Prin intermediul celui de al patrulea argument, recurenta reproșează în final Tribunalului de a fi înlăturat, de la bun început, ca lipsite de relevanță, anumite împrejurări proprii speței, cum ar fi natura caracteristicilor heraldice a căror protecție este invocată, impresia de ansamblu produsă de o marcă ce ar cuprinde ca element o emblemă de stat sau o imitație a acesteia, natura protecției oferite în țara de origine a emblemei de stat în cauză sau condițiile de utilizare a mărcii în cauză.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

⁽²⁾ Recueil des traités des Nations Unies, vol. 828, nr. 11847, p. 108.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Umweltsenat (Austria) la 19 mai 2008 — Umweltsenat von Kärnten/Kärntner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA

(Cauza C-205/08)

(2008/C 209/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Umweltsenat (Austria)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Umweltsenat din Carintia

Celelalte părți în proces: Guvernul Landului Carintia, Alpe Adria Energia SpA

Întrebarea preliminară

Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽²⁾ (denumită Directiva de modificare) și prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție ⁽³⁾ (denumită Directiva privind participarea publicului) trebuie să fie interpretată în sensul că, în cazul unei instalații proiectate pe teritoriul a două sau mai multor state membre, un stat membru trebuie să prevadă o obligație de control al tipurilor de proiecte menționate în anexa I la directivă, în special la punctul 20 (Construirea cablurilor electrice suspendate cu o tensiune de minimum 220 kV și o lungime mai mare de 15 km) și atunci când pragul care a declanșat obligația de control (în speță lungimea de 15 km) nu este atins, respectiv depășit prin partea instalației de pe teritoriul său, ci prin partea instalației proiectată pe teritoriul statului vecin sau al statelor vecine?

⁽¹⁾ JO L 175, p.40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174.

⁽²⁾ JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254.

⁽³⁾ JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Panevėžio apygardos teismas (Republica Lituania) la 20 mai 2008 — Procedură penală împotriva Edgar Babanov

(Cauza C-207/08)

(2008/C 209/31)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Panevėžio apygardos teismas (Republica Lituania)

Partea din acțiunea principală

Edgar Babanov

Întrebările preliminare

1) În măsura în care impune răspunderea penală necondiționată pentru cultivarea oricărui tip de cânepă, fără excepție, indife-

rent de conținutul de substanță activă din aceasta, articolul 265 din Codul penal al Republicii Lituania este contrar actelor normative ale Uniunii Europene, și mai precis, cărora dintre acestea?

2) În cazul în care încalcă aceste prevederi, o instanță lituaniană poate pronunța o hotărâre care aplică dreptul național (articolul 265 din Codul penal), dacă substanța activă din cânepa cultivată nu depășește 0,2 %?

Recurs introdus la 20 mai 2008 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 28 februarie 2008 în cauza T-215/06, American Clothing Associates/OAPI

(Cauza C-208/08 P)

(2008/C 209/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în proces: American Clothing Associates SA

Concluziile recurentului

— Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 28 februarie 2008 în cauza T-215/06 în măsura în care Tribunalul a considerat că articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ nu se aplică în ceea ce privește mărcile care desemnează servicii;

— obligarea American Clothing Associates SA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurentul invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul privind marca comunitară, coroborat cu articolul 6 ter din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, astfel cum a fost revizuită și modificată ⁽²⁾. Contrar a ceea ce ar fi fost stabilit de către Tribunal, acest din urmă articol, la care face trimitere articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul privind marca comunitară, s-ar aplica într-adevăr atât mărcilor care desemnează produse cât și mărcilor care desemnează servicii.